IRODALMI VASÁRNAP NOVEMBER 10-ÉN

VOLUME 55., NOVEMBER 1, 1963 No. 13. szám — 1963 november 1

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Rólad gondolkodom

Rólad gondolkodom . . .
Szivembe csordul minden édessége
Hatalmas, szent, felséges nagy nevednek.

Alkonyi csendben, sugaras hajnalban,
Déli verőn és lappangó homályban
Eremben lüktetsz, előttem a képed,
Előttem jársz, akármerre is lépek.

A mindenem vagy!

Hatalmas Hős, csak egyedül Rólad,
Rólad, s hatalmadról gondolkodom.

Szüntelen látlak, érzem jelenléted.
Szétfoszlanak a messzi, ködös képek,
Előttem jársz és lehullnak a zárak,
Szememről a vak pikkelyek lemállnak
És látok! Látok! Látom dicsőséged!
Sugárözönnel vesz körül fényed!

Atyám! Mágnesed bűvkörébe zártál,
Foglyod vagyok, s a szerelmed a zászló,
Lobogó, fehér, fényes selyem zászló,
Amellyel lágyan betakarod lelkem.

Atyám! Nincs vágyam. Már mindent megnyertem.
Szeretném testem elhagyni, letenni,
Hogy szemtől-szembe lássam dicső lényed,
De addig, míg itt kell zarándokolnom,
Alkonyi csendben, fénylő hajnalokban,
Déli verőn és éjjeli homályban
Szivembe csordul minden édessége
Hatalmas, szent, felséges nagy nevednek,
S Rólad gondolkodom.

SOMOGYI GÁBORNÉ

Annál szabadabbak vagyunk, minél közelebb élünk Krisztushoz!

* * *

A Megváltónkban való hit által nyert szabadságot semmi sem képes tönkre tenni . . .!

A MI IRODALMUNK

Némi büszkeség, belső megelégedés és boldogság hevíti keblünket, midőn a mi tulajdonunkról beszélünk.

Például: Az én fiam, — az én lányom, — feleségem, — férjem, — anyám, — apám, — házam, kocsim, pénzem, stb. Ezek nem egy más valaki, vagy valami, hanem a mi tulajdonunk, mely nem valaki másé; ez az enyém.

Nekem ezelőtt soha, sehol nem volt házam, csak most van. Mikor beleköltöztünk, különös érzéssel adtam hálát érte az én mennyei Atyámnak. Ugy éreztem magam, mint amikor az első gyermekünk született. Ha van nekünk valaki, vagy valami, azzal kapcsolatban kötelezettségeink is vannak. Ugy van az a mi irodalmunkkal is.

A "mi lapunk" az EVANGÉLIUMI HIRNÖK Szövetségünknek ikertestvére. Ötvenöt esztendővel ezelőtt vele egyszerre született és vele egyszerre fog meghalni is.

Együtt küzdöttek, harcoltak több mint fél évszázadon keresztül. A mi lapunk hűségesen elment mindenüvé, ahová küldtük a mi nevünkben. Vitte széjjel Istennek csodálatos szeretetét, a mi meggyőződésünket, hitünket, sőt még a mi szivünket is. Tervünk mindig az volt, ha mi megtaláltuk Isten kegyelmében a mennynek minden áldását, mely meggazdagított s boldoggá tett, akartuk embertársainkat szintén részesíteni azon áldásokban, hogy ők is boldogok legyenek,

Mi itt nem tudjuk, hogy különböző helyeken milyen eredménnyel járt szolgálatunk irodalmunk által, ha lehetséges, hogy ott többen lesznek olyanok, kik bizonyságot tesznek arról, hogy Lapunk segített nekik megtalálni az Istenhez vezető utat. Ha csak egy lélek lenne, akkor is megért minden költséget és anyagi áldozatot.

Mikor én kerestem az üdvösségnek útját, a Biblia mellett igen nagy szolgálatot tettek az Evangéliumi Hirnök és a magyarországi Békehirnök. Ezen iratokhoz bátyám otthonában jutottam hozzá és sokszor voltak olyan cikkek, mit kétszer, sőt háromszor is elolvastam.

Az én nagy bámulatomra mindig olyan cikkek jöttek azon lapokban, melyek nekem valók voltak. Ezek lelkemnek eledelét, mindig Isten jóságát tejbe aprítva tálalták fel részemre s nagyon könnyű volt ahhoz hozzájutni, vele táplálkozni s azt magamévá tenni.

Irodalmunkat a mi lelki atyáink alapították, tartották fenn és adták át részünkre:

"Ime nagyon drága és szép
örökség jutott nekünk."

Ugy tekintsünk, mint Istennek egyik legbecsesebb ajándékára a mi irodalmunkra. Kezdettől nagyon sokat fejlődött a mi lapunk, de még mindig lehetne szebbé és jobbá tenni.

Sokszor gondolkoztam már azon, hogy irodalmunk részére miért is nem örökölünk valakitől egy nagyobb összeget, mellyel tudnának a mi irodalmunknak a munkásai aggodalom nélkül dolgozni Isten dicsőségére és lelkek megmentésére. Például Russel Károly nem ütötte meg azt a mérleget, miszerint őt prédikátornak felavathatták volna, de mivel volt pénze, sőt még hozzá egy milliomos nőt vett feleségül, valami két és fél millió dollárt hagytak haláluk után örökségül az

őrtorony nyomdára és irodalomra; ma követői, vagyis a Jehova Tanui elárasztották téves tanaival az egész világot. Milyen óriási erő és befolyás rejlik az irodalomban.

Országunkban mindenki tudja, hogy milyen nagy szerepet játszik a politikai tisztviselők megválasztásánál az újságcikkek sorozata. Már némelyek azt is kezdik mondani, nem is a nép választja őket, hanem az újságírók. Az egyik jelöltet a másikkal szemben úgy feldícsérik, ellenfelét pedig kissebbítik, hogy könnyen megkapja a szavazattöbbséget.

A mi lapunk a mi szócsövünk. Azon keresztül mondhatunk valamit olyan hangosan, hogy több országban is meghallják. A mi lapunk nemcsak az Evangéliumot hirdeti, hanem elítéli a bűnt, igazságtalanságot s leleplezi a Sátánnak terveit és támadásait.

Ha élni akarunk, nekünk égetően szükségünk van irodalmunkra.

Drága Testvéreim,

az Ur és irodalmunk iránti hálánkat fejezzük ki pénzbeli támogatásunkkal!

Milyen szép lenne, ha minden hívő az IRODALMI NAPON tudna adni legalább egy dollárt irodalmunk támogatására.

Tudom, hogy lesznek olyanok, akik többet adnak, mert képesek értékelni annak hűséges szolgálatát. Lesznek olyanok is többen, kik legjobb akaratuk mellett sem tehetnek semmit. Az ilyenek helyett adjanak azok, kiknek az Ur többet adott.

Hála Istennek azért is, hogy fiataljaink között többen vannak olyanok, kik most már teljesen angolok, mégis járatják az Evangéliumi Hirnököt.

Némelyek azért, hogy segítsék az Ur munkáját, míg mások azért, hogy általa a magyar nyelvet gyakorolják. Sőt még olyan is kerül, aki előfizet rá és amikor a lap megjön, átadja olyannak, aki el tudja azt olvasni.

Egy kedves testvérnő leánya írta nekem nemrégen ezt:

"Édesanyám meghalt, de én az ő emlékéért fogom járatni az Evangéliumi Hirnököt tovább."

Nagyon megnyugtatóan hatott rám, hogy Dr. Udvarnoki Béla tv. elvállalta a Bibliamagyarázó megírását az egész jövő esztendőre. — Most már nem kell figyelmeztetni a negyedévi írókat, vagy ha valaki talán megbetegszik, aggódni, hogy ki fogja helyette megírni.

Az IRODALMI NAPON kérjük a mi kegyelmes Atyánkat, hogy irodalmunk munkásainak adjon sok erőt, egészséget, bölcseséget és képességet irodalmunk előállításához.

Ha csak egy is, akármelyik: szerkesztő, szedő, vagy nyomó megbetegedne, ismét ott volnánk, ahol a mult évben voltunk Fülöp tv. megbetegedése idején. Betegség ellen nincsen biztosítás, csupán a betegség idején segély. Minden egyesünk ki vagyunk téve a betegségnek s ha nem esünk bele, az nagy mértékben mennyei Atyánknak jósága és gondviselése.

Cikkem befejezéséhez csak még annyit: Az IRODALMI NAPON bejött minden pénzt, úgy, mint kollekta, előfizetés, vagy ajándék néven jött be, minél előbb küldjük Irodalmunk pénztárosához ezen címre:

Mr. John Szasz
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio.

PETRE GÁBOR
I. B. elnök

Csodás gyógyulás

Utban vagyok Cleveland felé. Magyar evangélizációs szolgálatra hívott meg a lelkipásztor. Hosszú órák óta ülök már az autobuszon, közben olvasgatok, jegyzeteket készítek, imádkozok . . .

Néha el-elszundítok . . .

Egy szundítás után előveszem táskámból jegyzeteimet. Irogatni szeretnék, de teljes valómban megrendülök . . . Csak nagyon halványan látom a betűket, amiket énmagam írok.

Mi lehet ez?

Kezem a jobb szemem elé teszem és távolba nézek. Bal szememmel mégcsak látok. — Most bal szemem elé teszem kezem és a jobb szememmel — jaj — kétségbeejtően rosszul látok.

Nem értem az egész esetet. Mi történt a szemem világával? . . .

Pár óra mulva Clevelandban vagyunk és az én látásom teljesen megromlott . . .

Ahogy megérkezünk, mindenki kiszáll az autobuszból, magam is. Senki sem várt. A gyülekezet pásztora a másik autobusz állomáson várt. Igy nem találkozhattunk.

Kimentem a váróteremből a pásztor címével a kezemben az utcára.

Taxit vártam. És jött is egy taxi. Megmagyaráztam, hova akarok menni. Nagy boldogságomra a taxisoffőr magyar ember volt.

Az Ur megbizonyította hűségét. Ha látásom el is vesztettem, nem kell kétségbe esnem, hisz van, aki segítsen, és ez az Isten maga.

Hamarosan Orosz Attila lelkipásztor testvér lakásán voltam.

Kimondhatatlanul jólesett az az őszinte, igazi, meleg testvéri szeretet, amellyel fogadtak. Hat évig Magyarországról való eljövetelem előtt utazó evangélizációs szolgálatot végeztem, de még ott sem sok helyen részesültem ily szeretetteljes fogadtatásban.

Pár óra mulva már szolgálni kellett. A beállott látási zavarról senkinek nem szóltam. De az Ur itt is segítségemre jött. Minden este az Igét Stumpf Lajos lelkipásztor testvér olvasta fel, — én nem is tudom, mit tettem volna, ha nekem kellett volna olvasni —. Igy én csak az Igét hirdettem estéről-estére.

Nappal látogatásokat végeztünk a lelkipásztorral minden napon, ehhez nem kellett különösen jó látás.

Vasárnap este, az utosó szolgálat után hazarepültem .New .Yorkba. Hétfőn a szemorvos megállapította a legsúlyosabb szembajt.

Szerdán már kórházban voltam.

Különféle, az operációt megelőző kezelés következett. Az orvos előre kijelentette, hogy a műtét sikeres kimeneteléhez kevés a remény. Ilyen műtét után átlag minden második ember megvakul, de ha a műtét sikerülne is, a látás nagyon le szokott romlani. Viszont műtét nélkül a megvakulás hamarosan bekövetkezik . . .

Sokan imádkoztak. Többen böjtöltek is. A new yorki imakör tagjai közül többen háromnapos böjtöt tartottak. Csupán este vettek valamicske eledelt magukhoz. Igy böjtölve imádkoztak . . .

Feleségem az operáló orvosnak kijelentette, hogy az én gyógyulásom biztos, mivel érette mint orvosért és érettem mint betegért sokan imádkoznak.

És jött a három órás szeműtét . . . Majd a teljes sötétség következett . . . A látó szem előtt leragasztott üveg. Az üvegen gombostű nagyságú lyuk, de ez is csak később . . . Igy feküdtem évek hosszúságának tűnő napokon mozdulatlanul a kórházi ágyon.

De ez is véget ért . . .

És jött az első látáspróba . . . Tolókocsin felszállítottak egy terembe . . .

Levették a kötést, az üveget . . .

— Olvasson! — mondja az orvos.

És én olvastam fentről lefelé az utolsó előtti sorig . . .

— Ez lehetetlen! — mondja az orvos.

— Micsoda lehetetlen? — kérdem.

— Hogy maga így lásson! . . . — feleli.

Kezével eltakarja az operálatlan szememet.

— Most olvasson! — mondja.

Ugyanúgy olvastam, mint előbb . . .

Az orvos örömében kiabálni kezdett:

— Jertek ide! Jertek ide! — kiáltja a többi orvosoknak és ápolóknak.

Mindenkinek, oda kellett jönni . . .

Az operáló orvos beszélt:

Egy retinaszakadással operált szem így lát . . .

Ujból olvastatott velem.

Mindenkit az ámulat és csodálat fogott el . . . — Ilyen még nem volt . . . A szem látása olyan, mint operálás előtt volt.

Még hosszú hónapok teltek el a munkaképességig. De Isten ehhez is hozzásegített. És amikor előttem mint kézirat ott volt az Evangéliumi Hirnök általam oly igen szeretett Szerkesztő Rovata, újból nem láttam . . . De most nem retinaszakadás miatt, hanem az öröm és hála forró könnyei vették el látásomat . . .

Mily csodás Isten a mi Istenünk. Ő kiszabadított engem az istentelen, gonosz emberek által felidézett földi pokolból, amiben előbb gázzal legyilkolták testvéreimet, azok férjeit, vagy feleségeit, összesen 28 életet, köztük áldott állapotban levő édesanyát, akinek három éves gyermeke, édesanyja mellett állt, de valahogy megérezte a veszélyt és a másik oldalra, édesapjához szaladt, kiáltozva: "Apuka, ne hagyj! apuka, ne hagyj!" Apja sírva, zokogva emelte ölébe drága gyermekét, de — mily őrületes borzalom — jött az őr és a gyermeket kirántotta az apa karjai közül és odalódította az édesanyjához és pár perc mulva elindultak: a várandós anya és két kicsiny gyermeke, hogy gázzal gyilkolják le őket a minden emberi érzésből az ördög által kivetkőztetett, szív nélküli emberi formát viselő alakok . . . Az édesapát szaktudása miatt — mert munkájára még szükségük volt — nem a gázkamrába, de munkára vitték.

Az én Uram visszahozott engem ebből a hihetetlennek tűnő sátánizmusból, most pedig a vakságból hozott vissza . . .

Nem tudok mást tenni, mint szivem mélyéről felkiáltani, mint Dániel: "Az én Istenem elbocsátá az ő angyalát és bezárá az oroszlánok (ember-oroszlának és a betegség-oroszlán száját és nem árthattak nekem . . ."

Legyen örökké áldot a Mi Urunk Jézus Krisztus neve! Fülöp Árpád

Az Urat szerető embereket a Krisztussal való dicsőséges új életbe vezeti be a halál!

*

Addig nem teremhetjük a léleknek édes gyümölcseit, míg újjá nem születünk s be nem teljesedünk Istennek Szentlelkével!

Találkozásom a Szent Lélek Istennel

"Ha azért ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ád a ti mennyei Atyátok Szent Lelket azoknak, akik kérik tőle." Lukács 11:13

Mély alázattal hajtom meg térdeimet az Ur előtt és hálát adok az ő kimondhatatlan ajándékáért. Csordultig van a szívem örömmel és szeretném elmondani Isten jóságát az ő kicsinyeihez.

Mielőtt íráshoz kezdtem volna, megkérdeztem őt, hogy írhatok-e? Elmondhatom-e csodálatos élményemet? Ezt válaszolta: "Azon órában pedig sokakat gyógyíta meg betegségekből, csapásokból, tisztátalan lelkektől és sok vaknak adá meg szeme világát. Felelvén Jézus mondá nekik:

"Elmenvén mondjátok meg Jánosnak, amiket láttatok és hallottatok."

Meggyőződtem arról, hogy Isten előtt kedves, ha mi bizonyságot teszünk az ő jóságáról és ajándékairól. Legyünk mi magasztalására az ő dicsőségének. Szabad kérnünk a mi Atyánktól, szabad még a legnagyobb ajándékot is.

Már hónapokkal ezelőtt minden nap ez volt könyörgésem állandó tárgya: Uram, add nekem a Te Szent Lelkedet! Az Ur meghallgatott. Különös dolgok kezdődtek el körülöttem. Munkába kezdett az Ur és legelőször seprűt fogott. Megkezdte a nagy tisztogatást. Rámutatott titkos bűneimre. Hívőknek is vannak bűnei? Méghozzá titkosak? Mik a titkos bűnök? Valaki így fogalmazta meg: "Titkos bűnök azok, amelyekről mi nem tudunk, nem is gondoljuk, hogy bűn, de bennünk vannak. Azért titkos, mert senki nem tudja, csak maga az Ur." Ő azonban jól tudja és nem tud velünk addig semmilyen nagy ajándékot közölni, amíg ezekből is meg nem tisztulunk. Megéreztem, hogy amíg haragudni tudok, ha "méltán" is, mert valaki megsértett, addig nem fogok nyerni semmit. Teljes békességre kell először jutnom Istennel, embertársaimmal és önmagammal. Mikor erre eljutottam, sok küzdelem után, akkor következett a második nagy lépés, énem alárendelése Isten akaratának. Ő a teljes engedelmességet kívánja, enélkül nem tud velünk és bennünk semmit sem kezdeni. Önfejű, magabiztos gyermekeinek munkájára nem tud áldást adni. Sok kemény harc után teljesen lemondtam a magam akaratáról és meghajtottam a fejem az Ur előtt: "Alázz meg ó Uram, mind mélyebben, hadd úszszam végtelen kegyelmedben . . ." Legyen meg a Te akaratod. Ezután megéreztem az Atya tetszését. Különösképpen éreztem az ő vonzását és szeretetének rám áradását. Gondolataim szüntelenül csak Rajta csüngtek. Ő gyönyörködött ebben. Éreztem, hogy minden nap közelebb jutok Hozzá. Tapasztaltam, hogy szemei szüntelenül rajtam vannak, gondolataimat is olvassa. Ez mindíg így van, csak mi nem veszünk róla tudomást.

Sokszor kaptam bíztatást: Engedelmességedet és alázatodat meg fogom jutalmazni. Nagy várakozással teltem meg. Ez egy csodálatos ige volt számomra, amit egyszer imám után kaptam:

"Bízván a te engedelmességedben, így írtam néked, tudván, hogy annál, amit mondok, többet is fogsz cselekedni. Egyúttal pedig készíts nékem szállást, mert reménylem, hogy a ti imádságaitokért néktek ajándékoztatom." (Filemon 1:21-22.)

Naponta éreztem, hogy közel van az AJÁNDÉK, az "elrejtett kincs" fel-felragyogott előttem.

Vannak drága alkalmak, konferenciák, hitmélyítő hetek, amikor Isten különösképpen kiárasztja kegyelmét, meglátogatja népét, szeretetét és ajándékait szétosztogatja az övéi között. Ezt mindnyájan tapasztaltuk már.

Egy evangélizációs héten vettem részt, amikor úgy éreztem, hogy teljesen nekem szól az IGE. A Szent Lélek csodálatos munkájáról volt szó. Minden nap jobban igyekeztem elmélyülni és lecsendesedni az Ur előtt.

Egyik délután, amikor Előtte álltam néhány perces csendességben, különös kijelentést adott számomra: "Hogy azt mondám néked, láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagyobbakat látsz majd ezeknél. Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait, amint fel- és leszállnak az ember Fiára." (János ev. 1:51-52.)

"És most mondtam meg néktek, mielőtt meglenne, hogy amikor majd meglesz, higyjetek." (János ev. 14:29.)

Elcsodálkoztam.

Különös igék ezek. Amint így gondolkoztam, hirtelen rosszullét fogott el. Fejem zúgott, gyomrom felkavarodott, le kellett feküdnöm. Már arra gondoltam, hogy ezt az estét kihagyom, mert oly gyenge lettem, hogy még ülni sem tudtam. Éreztem, hogy ez az ördög tőre, hogy engem otthon tartson. Könyörögtem. Uram, látod, milyen beteg vagyok, mit tegyek? Elinduljak? Adjál választ. Háromszor figyelmeztetett az Ur, majdnem egyforma szavakkal: "A gyorsaknak keze uralkodik, a rest pedig adófizető lesz." — "Nem süti meg a rest, amit vadászásával fogott, de drága marhája az embernek a serénysége." — "Kívánsággal felindul, de hiába a restnek lelke, a gyorsak lelke pedig megkövéredik." (Péld. 12. 13. részből.) Teljesen megragadtak ezek a szavak. "Fiam, ne légy rest! Uralkodj magadon. Ajándékomat mára készítettem el neked!" Felkészültem. Megköszöntem a figyelmeztetést. Kértem az Ur segítségét. Uram, mindennél drágább nekem a Te áldásod! Megyek! Serény leszek! Beültem autónkba. A kocsi futott, én pedig szemem behúnyva üldögéltem. Különös látomásom volt. Krisztus hófehér ruhában

jött az autónk mellett. Mikor közel értünk az Ur házához, Ő előttünk betért oda.

Kimondhatatlan öröm járt át! Krisztus velünk jött és most itt van! Már nagy örvendező sokaságot találtunk együtt. Végignéztem az arcokon. Oly erővel és örömmel énekeltek itt a testvérek, hogy nagyot dobbant a szívem. Ezek mind érzik, hogy jelen van az Ur! Én is újjongva énekeltem velük. Láttam, hogy Jézus szemei rajtam vannak és figyelnek. Visszanéztem Rá és gyönyörködtem Benne. Ó Jézus, Te csodálatos, Aki megjelented magadat az utánad sóvárgó lelkeknek! Dicsőség Néked!

Hatalmas erővel hangzott az IGE. Isten szolgája hangsúlyozta, hogy "neked ma, ezen az estén találkoznod kell a Szent Lélek Istennel, mert Ő itt van és arra vár, hogy betérhessen hozzád!"

A szó elhalkult, az ének lecsendesedett és mi letérdeltünk. Várlak Uram, térj be hozzám, soká voltál már künn... könyörögtem, — és Ő betért!

Tűz! Tűz! Tűz volt a szívemben!

Kimondhatatlan erőt éreztem megjelenni! Fény, erő, dicsőség vett körül! Istennek tüze leszállt! Égi tűz, dicső égi tűz! Isten csodálatos Ajándéka közel jött hozzám és az enyém lett!

A szavak kevesek leírni érzéseimet. Ekkor értettem meg igazán az apostolok szavait: "Istennek nagy erejében járunk!"

Azon éjjel nem tudtam aludni. Öröm lángolt bennem. Sokáig térdeltem ágyam előtt és szüntelenül Jézus arcát láttam. Elgondolkoztam. Miért látom én most mindíg Jézust? Bár ez régi kérésem volt: Uram, mutasd meg nékem a Te szent Fiadat, de mostanában a Szent Lélek teljeségéért könyörögtem. Ekkor hallottam egy belső hangot: "Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz és amiket hall, megjelenti néktek." Krisztus szólt hozzám. Azért látsz engem, mert a Szent Lélek engem dicsőít. "Az engem dicsőít majd..." Beteljesedett Isten ígérete: "Bizony mondom néked, mostantól fogva meglátod az embernek Fiát."

A Lélek vitt, mezőkön, tengereken, hegyeken keresztül. Sok dolgot mutatott meg az Ur. Beteljesedett ez is: "Hiszel? Nagyobbakat is látsz majd ezeknél." Feltünt előttem egy hatalmas híd, amely összekötötte az eget a földdel. Különös világosság fénylett. Ut a mennyországba, — suttogtam magamban. Ezen fogok futni haza, haza! Amint ebben gyönyörködtem, messze kirajzolódott szemeim előtt a mennyei Jeruzsálem. Nagyobb fényben tündökölt, mint a nap, mikor teljes erejében ragyog. Isten arany városa!

Nagyobb ajándékot nem kaphattam ennél. Láthatom Jézust, és a mennyei várost! Eszembe jutottak Joel próféta szavai:

"...kiöntöm lelkemet minden testre és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, véneitek álmokat álmodnak és ifjaitok pedig látomásokat látnak." (Joel 2:28.)

Ekkor sírva felkiáltottam: "Hálákat adok néked Atyám, hogy elrejtetted ezeket az értelmesek és a bölcsek elől és a kisdedeknek megjelentetted." Hálát adok a Te kimondhatatlan ajándékodért!

Azóta is érzem, hogy sohasem vagyok egyedül. Velem van ama nagy Vígasztaló. Velem van egy mindenek felett álló nagy Öröm, és Békesség. A Szent Lélek szüntelenül Jézust dicsőíti előttem. — Egyik este leültem, Bibliát olvastam. Azután csodáltam azt a nagy békességet, amely körülvett. Egészen súlytalannak éreztem magam. Ekkor egy különös, új élményem volt. A Szent Lélek Isten újból kijelentette magát nekem. A béke és súlytalanság érzete után elárasztott egy hatalmas szeretet áradat, melyet azelőtt soha nem ismertem. Át- és áthullámzott rajtam az Ő szeretete! Valaki átölelt és azt mondta: Szeretlek! Itt vagyok és veled akarok maradni mindenkor.

Nincs vágyam ezentúl semmire. Mindent megnyertem! Dicsőség az Urnak, aki rátekintett kis gyarló gyermekére és megadta szivemnek kívánságát!

"Látjátok, mily nagy szeretetet adott nékünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyílvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Ő-Hozzá, mert meg fogjuk látni Őt, amint van." (János lev. I. 3:1-2.)

"Teljesedjetek be az Istennek egész teljességéig!"

SOMOGYI GÁBORNÉ

A bűn szolgája gyáva rab, a Krisztusé szabad!

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merrill Ave., Lincoln Park 25, Mich.
Z. C. szám: 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

Az utóbbi konvenciónk határozatá szerint Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteinkben 1963 november második vasárnapja, tehát 10-e IRODALMI VASÁRNAP. Ennek fontosságát kihangsúlyozni kellőleg nem lehet.

Gyülekezeteinkben gyakran felhangzik ez a jelszó: Összetartásban van az erő. Nem hiába hangzik fel, mert tényleg ott van Istennek ereje és hatalma, ahol a tagok egyetértésben, szeretetben összetartanak és minden félreértés és széthúzás és pártoskodás nélkül építik Isten országát. Az összetartás, szeretet és a többi keresztyén erények nemcsak a gyülekezetek életében, hanem szövetségi életünkben is nagyon fontosak. A konvenciónk egyhangú határozata az irodalmi vasárnapra vonatkozóan ez évben ne legyen és ne maradjon csak egy határozat, hanem tényleg tartsuk magunkat e határozathoz s a legkomolyabban minden gyülekezetben tartsuk meg az irodalmi napot.

Ezen a napon szerezzünk új előfizetőket az Evangéliumi Hirnökre. Az általánosan ismert folyóirat világszerte a MISSION MAGAZINE napját az amerikai konvencióhoz tartozó baptista gyülekezetek október 20-án, vasárnap tartották meg.

Terv szerint öttől tizenöt ezer új előfizetőt terveztek szerezni gyülekezeteinkben s valószínűleg ezrek rendelték meg ezt az angolnyelvű vallásos folyóiratot.

Mi, a magyar szövetséghez tartozó gyülekezetek és tagok sokkal kevesebben vagyunk angol nyelvű gyülekezeteinknél, de meg vagyunk győződve arról, hogy ha gyülekezeteink lelkipásztorai a szószékről szóvá teszik és alkalmat adnak testvéreinknek és barátainknak, a mi Szövetségünk hivatalos lapját, az Evangéliumi Hirnököt is többen meg fogják rendelni és pénzbeli adományokkal fogják támogatni a magyar irodalmunkat.

Szeretetbeli kérelmünk tehát az, hogy szóljunk egy pár szót irodalmunk mellett. Kérdezzük meg: Hányan járatják az Evangéliumi Hirnököt? És szólítsuk fel testvéreinket és barátainkat arra, hogy mentől többen rendeljék meg. Egyik diakónus testvér írja össze a neveket, gyüjtse össze az előfizetéseket s a közös SPECIÁLIS KOLLEKTÁVAL együtt küldjék be a pénztárba.

Ha most ez alkalommal mindenütt egyakarattal irodalmi napot tartunk, Istennek csodálatos erejét és hatalmát fogjuk tapasztalni Szövetségünk életében és előre segítjük magyar irodalmunkat, amelyre még mindig roppant nagy szükség van.

"BIZZATOK ŐBENNE MINDENKOR..."
(Zsolt. 62:9.)

A 62-ik zsoltár megható, fényes megnyilatkozása annak a léleknek, amely minden kételkedés és habozás nélkül meg van győződve Isten létezéséről és arról, hogy az Isten az a csodálatos élő valóság, aki tudatosan és tervszerűen intézi a nagy mindenség sorsát és életét, a legnagyobbtól a legkisebbikig. Ennek a régi embernek, ki ezt a zsoltárt írta, nincsen semmi kétsége abban a tekintetben, hogy ez a mindeneket teremtő és fenntartó Isten, akiben bízhatunk és egész életünkben támaszkodhatunk, az az erősség és hatalom, Akitől segítséget és szabadulást várhatunk a nyomoruságunk és megpróbáltatásunk idejében.

Olvastam, hogy Gusztáv Adolf, a svéd nemzet egykori nemes szívű királya, 1632-ben a protestáns vallásszabadság védelmére fegyvert fogott s az utolsó döntő csatában Lützengnél a sereg élén, reggel, az ütközet előtt elkezdett énekelni: "Erős vár a mi Istenünk". Ezután egy másik éneket énekelt: "Oh légy hozzánk kegyelmes". Végül énekelte: "Ne csüggedj el, kicsiny sereg . . ."

Az énekek éneklése után maga a király hangosan imádkozott. Imádkozás után elkiáltotta magát a kis serege élén: "És most Isten nevében előre . . ." A katonái rázúgták: "Velünk az Isten."

A hős király a csatamezőn elesett ugyan, de kis serege győzött s a vallásszabadság meg volt mentve. Isten volt a szabadító.

A világtörténelemben számtalan példa van arra nézve, hogy amikor az emberek nem az élő Istenben, hanem önmagukban bíztak, elestek s nagy lelki és testi veszteség érte őket.

A Bibliánkban a zsidó népnek a története igazolja. A második világháborúban a német nemzet iszonyú összeomlását és az ország kettészakadását elbizakodottsága okozta. Nagyon erősnek érezte magát katonailag és azt hitte, hogy legyőzheti az egész világot.

Sajnos, korunkban is azt kell tapasztalnunk, hogy az emberek kétségbeesett erőfeszítéssel bíznak a tudományos felfedezésekben, a fegyverekben, az erőben és hatalomban és nem az Istenben. Hiába hangzik az emberek felé Istennek írott szava: "Bízzatok Őbenne mindenkor, ti népek..."; az emberiség milliói mégis önmagukban és embertársaikban bíznak. Pedig nyilt dolog, hogy ha Isten megengedi az általa teremtett természeti erőknek, minden atombomba nélkül egész földrészek pusztulnak és az emberiségnek milliói jutnak nagy próbák közé; sokan elveszítik életüket is.

*

Kedves Olvasóm, vajjon te kiben és miben bízol? Vesd bizodalmadat teljesen az Istenbe s ezt mutasd meg cselekedeteddel s meglátod és tapasztalod azt, hogy megsegít az Isten!

TANULJUNK

Irja:
Rev. PETRE M. ADALBERT
szerk.

Pál apostolnak a Filippibeliekhez írott levele

Az Uj Testamentumban ez a levél egyik a legértékesebb, melynek alapgondolata a Krisztusban való hit és azok az isteni erények, melyek fölékesítik a keresztyén embereket.

E levél felírata, vagy címe megmondja azt, hogy ki írta. Pál apostol római fogságának ideje alatt írta, körülbelül Krisztus Urunk után 63-ban, eredetileg a Filippi keresztyén gyülekezethez, de Isten atyai bölcsesége és végzése szerint a minden korban élő keresztyén gyülekezeteknek. Az apostol fogságában megbetegedett s felgyógyulása után e levelet írta, melyben adományuk vételéért köszönetet mond és kitér a lelki dolgok szükségére.

E levélben főleg kihangsúlyozza, hogy a keresztyén embereknek a jellemük tekintetében hasonlítania kell Krisztushoz, aki alázatos volt és másokért nemes életét is feláldozta.

Ez értékes levél a következőképpen oszlik meg:

1. Személyes ügyek: 1:1-26 v. 2. Intés krisztusi erényekre: 1:27-2:18 v. 3. Személyes ügyek: 2:19-30-ig. 4. Óvás a hamis tanítóktól: 3:R. 5. Intelem az igaz keresztyéni életre: 4:1-9 v-ig. 6. Az ajándékok értékelése és a levél bezárása: 4:10-23-ig.

Ennek a levélnek van egy különös tanítása, nevezetesen az, hogy a keresztyén ember nem élhet önmagának. Mikor magát átadta Krisztusnak, akkor élete már nem magáé, hanem a Krisztusé. Kihangsúlyozza, hogy az Ur Jézus Krisztus megalázkodott s azért lett felmagasztalva. Az apostol vallja, hogy ő a Krisztusé s azért minden földit semminek állít lenni.

A keresztyén embereknek e kegyelemben kell növekedniök.

E könyvben a keresztyén ember főjellemvonásai vannak lefektetve.

Tanulmányozzuk e szép könyvet s törekedjünk elsajátítani mindjobban az Ur Jézus Krisztus jellemvonásait, hogy az emberek meglássák bennünk is, hogy mi a Krisztusban és Krisztus által élünk!

SPECIAL GIFTS to Bethesda Home

MARCH

Rev. and Mrs. Frank Ver—$20.00 towards 3rd Anniversary Dinner for Home.

MARCH CONTRIBUTIONS,
Continued From Last Issue

Mrs. Mary Varga $10.00, Mr. Frank Keller—$10.00, Two stools sold—$4.00. Fruit sales—Mrs. Julius Kish, $3.50; Mrs. Anna Nyul $1.75.

APRIL

Mr. and Mrs. Julius Simon—2 doz. Margarine, Turkey, and Kifli, for Easter; Mrs. J. Koso Sr.—Drape material; Mr. John Tary—10 lbs. Prune lekvár; Mrs. Laszlo Balla—$5.00 towards Easter Dinner; Mr. and Mrs. Peter Gulyas Sr.—$15.00 towards Easter Dinner; Mrs. Buck—One gallon Honey; Mr. and Mrs. John Lehoczky—4 large pieces of Poppy Seed cake; Mr. and Mrs. John Lehoczky and Mr. John Tary—1 lawn chair, 1 electric fan, 15 lbs. Kolbasz, 16 lbs. Hurka.

APRIL

Mr. and Mrs. Paul Butti $10.00; Mr. and Mrs. Louis Yoo Jr.—$5.00; Mr. and Mrs. Sander Barabas—$10.00; Mr. and Mrs. Alex Wancha—$2.50; Mr. and Mrs. Frank Beck; Mrs. Follett and Mrs. Hager—$10.00; Mr. and Mrs. Frank Skoog—$10.00; Mr. and Mrs. W. D. Smith—$25.00; Prof. and Mrs. Edwin L. Kautz—$10.00; Mr. and Mrs. Charles Ujvary—$5.00.

Nagyon hálásan köszönjük mindazoknak, akik szerető szívből, pénz és élelmiszerrel elláttak bennünket. Az Ur pótolja vissza gazdagon.

Szeretettel, testvérük az Urban:
KURTZ LAJOS, Director

Helyreigazitás

Az Ev. Hirnök f. év szept. 1-i számában tévesen lett közölve s ez a tévedés az évi konvención is így lett ismertetve Rev. Balla György tv.-ek fiának prédikátorrá avatása és menyegzőjének adatai. Ezeket a következőkben szeretnénk kijavítani: Balla Viktor felavatása nem a Canton, O.-i First Baptist Churchben, hanem a New York-i Magyar Baptista Gyülekezet imaházában történt f. é. április 18-án. — Egybekelési ünnepélye pedig április 20-án volt a Staten Island-i Sailors Snug Harbor kápolnájában. Rev. Balla E. Viktor 1962-ben végezte be szemináriumi tanulmányait s a mult év szeptember 1-e óta társprédikátora a Canton, O.-i "First Baptist Church"-nek, Dr. Wayne Clark gyülekezetében.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
17840 Lorain Ave., Cleveland 10.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Szabó Istvánné
Pénztáros: Kurtz Lajosné
Jegyző: Német Lajosné

Tanítsátok meg arra a ti fiaitokat . . .

(V. Móz. 11:19.)

Ez volt Mózes kérése a nép felé, miután az új törvénytáblákra írott törvényeket átvette, ". . . átadá az Ur azokat nekem" — mondotta. (V. Móz. 10:4.) Nemcsak kérést, hanem egy ,feladatot megbízást is ad ez ige a családfő és édesanya számára.

Pedagógusok véleménye szerint, ha "az ember nevelése és jellemformálási alapja az első hat esztendőtől függ," akkor együttesen a szülők és édesanya számára a feladat felelősséggel párosul és a feladat helyes időben való elvégzése szinte lelkiismereti kérdéssé kell váljék. Mert ha eljön a tavasz, egyetlen élő fa sem halasztja el a lombnyílást a következő tavaszra, hanem idején végzi el feladatát.

Egy áldott életű keresztyén embernek nevelési tanácsa így hangzott: ". . . a gyermek nevelését térdeinken, születése előtt kell megkezdeni" és ha ebből a keresztyén szemszögből vizsgálódunk feladatunk körül, akkor rádöbbenünk, hogy sok-sok gyermek nevelése elkésett és az ő szavait igazolja gyermekeink sokszor szomorú magatartása.

Tekintélyes egyházi vezető tette fel a kérdést a közelmúltban: "Mit kellene tennünk, hogy az ifjúság ne éljen Isten nélkül?"

Meg ne kísértsen minket az a gondolat, hogy ezekért az ifjakért elfelejtettek imádkozni. Nem a mi dolgunk ítélni és ". . nem a mi dolgunk igazságot tenni, a mi dolgunk csak igazabbá lenni" a költő szavai szerint. Minden édesanya kitartó imájára Isten meg is adja i d e j é b e n a választ.

A hatéves gyermek már bizonyos magatartással indul el az iskolába társai közé a közösségbe és az otthonon kívül tükröződik vissza az édesanya által a lélek műhelyében végzett feladat és munka.

Nincsen szebb feladat, mint amit az Ur rendelt számodra, édesanya, és nincsen az otthonnak fontosabb munkája sem, mint a gyermekeddel való foglalkozás és az értük való kitartó ima. De ha egyszer ebből az imából könyörgés lesz, ha kész leszel magadat megtagadva térdeiden küzdeni értük az Ur előtt, akkor sem csüggedj el: az ima hatalom, élj vele és győzni fogsz, "mert nem oly rövid az Ő keze, hogy meg ne szabadíthatna és nem oly süket az Ő füle, hogy meg ne hallgathatna." (Ézs. 59:1.)

"Tanítsátok meg arra a ti fiaitokat . . ." hangzik az Ur parancsa. De megelevenedik az a régi és egyszerű igazság: "csak az adhat, akinek van." A tanítás feltétele tudni az átadandó anyagot, mert a tanítás nem más, mint közlése, átadása ismereteinknek, tapasztalatainknak.

Mózes kijelölte a feladatot, amit az Urtól vett és a tanítandó tantárgyat is megnevezte, leegyszerűsítve, összegezve a parancsolatokat: "Mit kíván az Ur, a te Istened tetőled? Csak azt, hogy féljed az Urat, a te Istenedet, hogy minden Ő útain járj, és szeressed Őt, és tiszteljed az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből és teljes lelkedből." (V. Móz. 10:12.)

Legyen első Isten mindenben, tiszteletben, szeretetben, ezt kéri az Ur mitőlünk. Beszéljük el dicsőségét, nagyságát, gondviselését, irgalmát, szeretetét, értünk hozott áldozatát, tanítsuk a ránkbízottakat.

Igen kedves epizód volt, mikor a négyéves kis gyermek esti imája bevégeztével felállt kis ágyán, félrehúzva ablaka függönyét, a csillagos ég felé integetve mondta: "By, by, jó Isten, jóéjszakát!" Ő így értette, de valami tiszteletadás akart lenni a jó Isten felé

Józsuénak, Mózes utódjának e szavakkal adja át a vezetést az Ur:

"El ne távozzék e törvények könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor leszel jó szerencsés a te utaidon és akkor boldogulsz." (Józsué 1:8.)

Ez mindnyájunk tananyaga, a Szentírásban minden kérdésre van válasz, minden problémára van megoldás.

Nemcsak tanítani, élni is kell az Igét, e nélkül minden tanítás eredménytelen, üres szó lesz csak.

Ahogy szereted édes szüleidet, tiszteled az időseket, kamatostól kapod vissza: ez törvényszerűség, az Ur Jézus ezt így fejezi ki: "Aki ad, annak adatik." És ez az "ad" nevel, tanít, boldoggá tesz. A legboldogabb emberek, akik megtanultak adni.

A gyermek mindíg vár: a szülő mindíg ad. A mi Atyánk is ad. Ad, percenként, biztosítja az életet és annak előfeltételeit, nemcsak gyermekeinek, de az egész emberiség számára. Adjunk mi is egymásnak, kinek-kinek mivel tartozunk.

Az Ur kérése tovább megy (V. Móz. 4:9.) "... ismertesd meg fiaiddal és fiaidnak fiaival..." Tehát folytatólagos a feladat, az UR MEGBIZÁSA nem időszerű csak, hanem egy EGÉSZ ÉLETRE SZÓL ebben az esetben. Ábrahámról azt mondja az Ur: "TUDOM róla, hogy megparancsolja az ő fiainak, hogy őrízzék az Urnak parancsolatját." (I. Móz. 18:19.)

Hogy ismer vajjon minket az Ur?

"Gyermekeink a mi öregségünk! Helyes nevelésük a mi boldog öregségünket jelenti. Rossz nevelésük a mi leendő bánatunk, könnyhullatásunk, a mi vétkünk más emberrel szemben." Neves író véleménye ez.

Nemes krisztusi lelkületre vallanak a neves költőnő alábbi sorai.

"Én mindig szánva nézem őket,
Szegény meghajlott öreg nőket,
Amint tipegve mennek, mennek,
S szinte irgalmat esdekelnek.
Anyámat látom bennük,
Mintha ő suhanna a multból vissza.
Oh!, az öregség baj, betegség
Gyógyírja csak egy kis melegség."

Látjátok, ezt is megoldja a szeretet. Nem kell már az idősnek sok a földi jóból, csak melegség és szeretet! Adjatok nekik míg lehet . . .

Ez a magatartás keresztyéni, igeszerű és igen fontos tantárgy "az ősz ember előtt kelj fel és orcáját becsüld meg!" (III. Móz. 19:32.)

Istenfélő, istentisztelő ember, az Isten képére teremtett felebarátját is tiszteli és szereti.

Ifjúnak, öregnek magatartását az a viszony határozza meg, amilyen kapcsolata van Istennel s ez érezhetővé válik életünk minden megnyilvánulásában. Nélküle keresztyén ember nem végezheti el legcsekélyebb feladatát sem, a megbízatást sem, a nevelést sem. Tedd az ő kezébe gyermekedet egészen, bizalommal, úgy végezd a feladatod, időben, felelősséggel, mint akikről számot kell adnod, csak tanítsátok a ti fiaitokat és fiaitok fiait.

Adjon az Ur olyan bizonyosságot feladatod teljesítésében, mint Pál ap. mondta I. Kor. 15:58 versben:

". . . Tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló!"

M. SZERENCSY

Személyi Hirek

Gazsi testvérnőnek 80-ik születésnapját ünnepeltük vasárnap, szeptember 22-én, mely alkalomra lejöttek Trentonból Edward fia feleségével és férjezett leányával: Kásáné a kis unokával. Az ünnepi ebéd költségét a Gazsi család fedezte. E helyen is sok boldogságot és lelki-testi áldást kívánunk Gazsi testvérnőnek még sok esztendőn keresztül.

Baranyai Mihály prédikátor testvér volt a mi Otthonunk kedves vendége szeptember 24-től 26 d. u. 2 óráig. Szerdán este a rendes hétközi imaóránkon átadta a Magyarországi testvérek üdvözletét és ecsetelte Istennek drága üzenetét angol és magyar nyelven.

Nagyon áldásos volt vele az együttlét.

CIMVÁLTOZÁS

BALLA GYÖRGY tv. jelenlegi címe:

Rev. George B. Balla
326 East 78th Street, Apt. 1A.
New York 21, New York — 10021

Szeretettel kérjük ennek figyelembevételét s minden levelet, vagy egyéb megkeresést erre a címre sziveskedjenek küldeni.

Hirek az Aggmenháztól

Intézetünk egész éven keresztül elég látogatott. Vendégeink jönnek és mennek anélkül, hogy őket mind számon tudnók venni. A célra van nekünk egy "Visitors" nevű könyvünk, melyben nagyon sok saját kezű aláírás van.

Itt inkább azon eseményeket említem meg, melyek mindenkit érdekelnek:

Kurtz direktor testvéreink egyéves szolgálati jubileumát ünnepeltük meg vasárnap, szeptember 1-én. A mult év szeptember 1-én vették át a szolgálatot Intézetünkben és azóta szorgalmasan végzik azt a bentlakók javára.

A délelőtti istentisztelet alatt a Chaplain tv. kíváncsi volt rá, vajjon a menház lakói emlékeznek-e azon történelmi eseményre. Megreszkirozta a kérdést: "Vasárnap mellett milyen ünnep is van ma?" Egy darabig csend volt és azután valaki említette: "Kurtz testvéréknek egy éves jubileuma van."

Kurtz testvér néhány szóban fejezte ki érzelmeit és Gazsi prédikátor testvér megható imában kérte a jó Isten áldását az ünnepeltekre.

Az ebédnél azonban mindenki megtudta, hogy egy kis előkészület volt e jubileumra, mert az ebéd is arra lett dedikálva. — Az ebédnél pedig mindenki süteményt kapott, melyen egy kis szál gyertya ékeskedett a fagylalt mellett. Miután sok jót kívántunk igazgató tesvéreinknek, elénekeltük a "Happy Annyversary" éneket. Itt is kívánjuk rájuk Isten leggazdagabb áldását és még sok-sok boldog évet áldásos szolgálatukban.

Keller Ferenc testvér meghalt. — Ugy vagy két évvel ezelőtt jött be az Otthonba betegen, hogy itt fog meggyógyulni, Bridgeport Conn.-ből, mint római katolikus. Részt vett istentiszteleteinken, minek az lett az eredménye, hogy a mult év tavaszán elfogadta az Ur Jézust személy megváltójának.

Keller testvér hirtelen súlyos beteg lett s Kurtz direktor testvér kórházba szállította, hol gyors operációt kellett végrehajtani rajta, de azzal sem tudták ez életnek megtartani.

Szeptember 10-én feladta ez életért való harcot. Mivel Bridgeportra óhajtották szállítani a testet felesége mellé, azért itt szerdán este tartottunk gyászistentiszteletet, melyen Kurtz tv. angol nyelven és Petre tv. magyar nyelven hirdette Isten örök igazságát. Kurtz és Petre testvérnők egy alkalmi duett éneket énekeltek és Gazsi prédikátor testvér imádkozott.

Keller testvér minden örömét az isteni szolgálatban találta. Szomjúhozta állandóan a lelki tanítást és az éneklést, mert — amint mondotta — istentelenül élte le életét és nagyon el van maradva a lelki áldásoktól. Sok jó emlék fűz minket Keller testvérekhez. P. G.

*

Szilágyi Mihály testvért hazahívta az Ur 84 éves korában. Mindössze csak két napig volt beteg. A gyászistentiszteletet Rev. Molnár Balázs, a bridgeporti gyül. lelkipásztora végezte a wallingfordi templomban. A temetésen gyermekei mind jelen voltak.

Szilágyi testvérünk ismert volt a magyar baptista körökben. Magyarországon Arad megyében fogadta el Megváltóját még egész fiatal korában. Szülei úttörő baptisták voltak. 1908-ban jött az Egyesült Államokba s a Pennsilvániai Homestead városában telepedett le s az ottani fejlődésnek induló misszióban nagy segítség volt. Később Cleveland O.-ba költözött s életének legnagyobb részét az ottani gyülekezetben töltötte, ahol szintén áldásos munkát végzett. Bárhol élt, mindenütt munkában lehetett látni testvérünket. Diakónus, vasárnapi iskolai tanító s a templomban istentiszteletek alkalmával vendégfogadó is volt, ha a szükség úgy kívánta. S minden munkában — lett légyen az kicsi, avagy nagy, hűséges volt.

Szilágyi testvér Wallingford, Conn.-ben misszionárius és prédikátor volt három esztendeig, de nemcsak e városban, hanem So. Norwalkon is hirdette Isten megváltó igéit. E városból visszaköltözött Cleveland városába, de onnan csak visszavágyott Wallingfordra, ahol áldásos életét be is fejezte. Elköltözött testvérünk vasárnap reggel még hirdette az Igét a wallingfordi gyülekezetben: **"Hirdesd az Igét alkalmas és alkalmatlan időben . . ."** (Tim. II; 4:2.) s a következő szombaton már eltemették a sirkertben. Testvérünk valóban elmondhatta: **"A nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam; s végezetre eltétetett nekem az életnek koronája."** — Az Ur vigasztalja meg a megszomorodott szíveket!

Szilágyi testvér, a viszontlátásra!

Stumpf Zsuzsánna

Az Irodalmi Napot úgy ünnepeljük legjobban, ha hálatelt szívvel adakozunk és új előfizetőket szerzünk az Evangéliumi Hirnöknek!

Rev. Balla B. György

Kedves Olvasóink előtt nem ismeretlen Balla György testvérünk állapota.

Rövid idő mulva egy esztendeje lesz, hogy a vasárnap reggeli istentisztelet befejezéséül az "Áldás" utolsó szavát kimondta és a szószéken összeesett.

Az ijjedelem és a döbbenet lett úrrá a gyülekezetén, amikor egy puffanás hallatszott és a szolgálattevő pásztor elterült a pamlagon.

A hallgatók között elsőnek Bánkuti Lajos diakónus, egészségügyi tanár ismerte fel a helyzetet, a szószékre szaladt és hozzáfogott az ilyenkor szükséges munka végzéséhez a sziven.

Majd hamar jött az orvos is, aki megállapította azonnal a lesujtó diagnózist: "szívroham".

Hosszú kórházi kezelés, majd itthoni lábbadozás következett . . .

A hetek, a hónapok teltek, de a régi erő nem jött vissza. Az azelőtti érces hang gyenge, fátyolos lett . . .

A gyülekezet állandóan imádkozott és az Ur adott is erősödést, de az orvos véleménye szerint, a szív nem bírná ki a prédikátori szolgálatot.

Igy Balla György lelkipásztor testvérünk úgy döntött, hogy felmondja eddigi hivatását és visszavonul a prédikátori szolgálattól.

A gyülekezet — nem is tehetett mást — elfogadta a felmondást . . .

Majd jött a búcsúeste. A gyülekezet tágas vendégfogadó terme zsúfolásig megtelt a testvéri sereggel és vendégekkel.

Sokan tettek visszapillantást Balla tv. 12 esztendei szolgálatára, mások egy-egy élményüket mondották el, ismét mások buzdították Balla testvért, hogy ha nem is végezhet szószéki szolgálatot, de pásztori szolgálatot végezhet és végezzen is levelek írása, magánbeszélgetések stb. útján.

Végül Balla testvér mondott el egyes epizódokat életéből, amelyek közül különösen az ragadta meg a hallgatóságot, amikor valaki egy disznóölő késsel akarta kiontani életét és ő csak azt kérte, hogy az illető engedje meg, hogy előbb imádkozzék. Balla testvér letérdelt, hangosan imádkozott és eközben bejött az elvadult férfi felesége abba a szobába, ahol az illető gyilkolni akart, mert szerinte Balla testvér más hitet terjesztett, mint az ő "hite" — és felesége nagy bölcsességgel le tudta csillapítani férje ördögi indulatát, így Balla testvér kiszabadult a halál karmaiból.

A búcsúestélyt szeretetvendégség fejezte be, majd a személyes búcsúvétele a jelenlevőknek a Balla testvértől.

Azóta Balla testvérék elköltöztek a prédikátori lakásból. Nem messze költöztek, alig pár percnyire, mert mint ő mondotta e sorok írójának — közel kívánnak lakni az Isten házához.

És most — amikor egészségi állapota engedi — itt van az Ur házában, csen-

desen meghúzódva a padban, hallható szavak nélkül, de lélekben buzgón imádkozik és énekel és hallgatja Urunk életadó üzeneteit . . .

Az Ur tartsa meg Balla testvéreinket még sokáig, hogy — ha bár változott körülmények között is — szolgálhassák Őt, az örökké élőt, Akivel találkozásunk lesz ott, ahol nincs többé könny, fájdalom, betegség . . .

New York-i Figyelő

A Bethesda fürdőről

A mult évi konvenciónkon New Brunswick N. J.-ben egy teljes jelentést adtam le a Bethesda Gyógyfürdővel kapcsolatos gyüjtésről írásban, sokszorosított formában.

Addig a teljes összeg, ami a célra befolyt $3500.50 volt. Azt is jelentettük és Kurtz igazgató testvér képekkel bizonyította, hogy a fürdő már meg van építve, sőt némelyek már használták is.

Ekkor már a vállalkozónak ki kellett volna szerződésünk szerint fizetni a teljes összeget, de annak csak a felét, vagyis $2,500.00-at fizettünk ki.

A pénztárban maradt $1,000.50. E szerint $1,499.50-et kellett volna kölcsönözni, hogy a $5,000-t ki tudjuk a vállalkozónak fizetni. De Konvenció után, még mindig voltak nemes szívű testvéreK, kik az értékes vállalkozáshoz hozzá akartak járulni, ezeknek adománya leszállította az összeget $1,225.00-ra. Ez még amivel tartozunk a fürdőre.

Még valameddig nyitva tartjuk az alkalmat azok részére, kik még akarnak ezen vállalkozásban segíteni s majd azután írógéppel leírom az egészet s berámáztatom és üveg alá teszem és valahol az Otthonban elhelyezem, hogy mindenki lássa, kik voltak azok az áldozatos lelkek, kik lehetővé tették a fürdőnek a megépítését.

Nagyon szépen köszönöm a testvéreknek és barátainknak belém helyezett bizalmát. Igaz, elég sok gonddal, bajjal, munkával és költséggel járt az ügy, de engem boldogít azon érzés, hogy sikerrel járt a szolgálat.

Ezen vállalkozásban semmiféle önérdek nem vezetett; ezt eléggé bizonyítja az, hogy eddig még .a .fürdőt nem vettem igénybe.

Mindig az Otthon érdekét tartottam szem előtt.

Ami magát a fürdőt illeti, ezen szóval fejezem ki: "gyönyörű".

Akik benne megfürödtek, mind elragadtatással beszélnek róla. Listát nem vezetünk azokról, kik már megfürödnek benne, de elég sokan; bentlakók és vendégek.

Egész éven keresztül lehet fürdeni benne. Sőt még este is, mert szépen ki van világítva. Még a vízben is lámpa van elhelyezve.

A konvenció után az alábbiak adakoztak a célra:

Mrs. Louis Bach Lake Worth Fla. $100.00, Mr. and Mrs. Nicholas Biro Williamsville, N. Y. $10.00, Mr. and Mrs. Louis Olon Morristown N. J. $50.00, Mr. and Mrs. Ernest Kish Waterburry, Conn. $10.00, Louis Laylor Wadsworth Ohio $50.00, Julia Vass $5.00, Gerson Toth $5.00, Mr. and Mrs. Frank Molnár $20.00, Mr. and Mrs. Victor Gazsi Trenton, N. J. $10.00, Charles Steinmetz California $5.00. (E testvérünk már negyedszer adott, összesen $65.00-öt.), Mr. and Mrs. Joseph Kovacs Cleveland, Ohio $10.00, Rev. and Mrs. John Faze. Glenview, Ill. $10.00.

Jóságos mennyei Atyánk és Szövetségünk nevében fogadják leghálásabb köszönetemet áldozatos adományukért. Jövőben az adományok e címre küldendők:

Rev. Gabriel Petre
764 Kossuth Road S. E.
Palm Bay, Florida

Vigasztalóul

Ne keseregj azon, hogy egyedül vagy,
Ne érezd soha árvának magad;
Isten az, aki törődik veled,
Ő soha el nem hagy téged.

Ha talán fáj, hogy elhagytad hazád,
A szülői otthont, az édesanyád;
Csak tedd le sorsod az Ur kezébe
És nézz bízóan jövőd elébe.

Ha rossz voltál, bűnös, de megbántad azt,
A Biblia nyujtson neked arra vigaszt;
Hogy szeret az Ur és megbocsát neked,
Tedd le szent kezébe gyarló életed.

Állj ellent a gonosznak, légy tiszta és hű,
Légy alázatos és igaz életű;
Ha így élsz, Isten lesz veled,
S ha Isten veled, ki lehet ellened?

Ha a Sátán sokszor téged is kísért,
Hívd segítségül Megváltód nevét;
Mert ha a Sátán Jézus nevét hallja,
Lábait indítja gyorsan a futásra.

Azt mondja az Ur: ha bennem megmaradtok,
Kérjetek nevemben, amit csak akartok;
Mennyei jó Atyánk megcselekszi azt,
Ez nyujtson nektek erőt és vigaszt!

Ha talán beteg vagy, ne hagyd el magad,
Kérd az Urat, ki téged meghallgat,
Imádkozz a Jézus szent nevében,
S újulj meg áldott, szent kegyében.

Ne aggodalmaskodj a holnap felől,
Menekülj Krisztushoz gondjaid elől,
Hogy mire van szükséged, tudja égi Atyád,
S időben megadja a kiszabadulást.

HEGYI GABRIELLA

Ünnepelj így:
Olvasd!
Terjeszd!
Szerezz új előfizetőket az EVANGÉLIUMI HIRNÖK-nek!!

TECHNOLOGIA A KÉTEZREDIK ÉVBEN

(Ábránd)

A legváltozatosabb szórakozásokkal több időt fogunk eltölteni, mint most és forgatható és átköltöztethető házunk napos, vagy árnyékos lesz, szeszélyeink szerint.

A nap ereje fogja tüzhelyünket melegen tartani, hűtőszekrényeinket ellátni.

Zsinórtalan főzőedények és tisztító eszközök tömegében válogathatunk.

A plasztikus anyagokból készült cipők és téliruhák pehelykönnyüek lesznek és rövid használat után eldobhatjuk azokat, mert nagyon jutányosan kaphatunk újakat.

Karkötő óra helyett televízió lesz a csuklónkon.

Még tanítani is gépek fognak bennünket, a tanulási alkalmakat megsokszorozva. A közkönyvtárakban villamos fordító gépeket találunk, amelyek az idegen nyelven írt munkákat bármely nyelvre átültetik. Távolfekvő könyvtárak anyagát televízió útján tanulmányozhatjuk.

A petróleumból nyert vegyszereknek fontos szerepük lesz a földmüvelésben, közlekedésben (plasztikus anyagokból készült országutakon), az építkezésben és a gyógyszerészetben.

Mindehhez azonban szükséges, hogy béke legyen ezen a földön; anélkül senki sem fogja ezt a szép időt megérni!

ACNS

Nem az az ember igaz, aki magát annak tartja, hanem kizárólagosan az, aki megigazult az Ur Jézus Krisztusnak mindeneket jóvátevő, a golgotai kereszten kifolyt szent vérében!

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZASZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. MARIE KURTZ
748 Fordham Rd. Palm Bay, Fla.

Ifjúsági Szövetség pénztárnoka:
RUTH MOLNÁR
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

Vas. Isk. Szövetség pénztárnoka:
Mrs. ERNEST CSATÓ
3508 Chatham Ave., Cleveland 13, Ohio